

PÄRONTRÄ, n. sing. Virket af päronträdet.
PÄRONTRÄD, n. 3. Ett allmänt känt frukt-träd, ursprungligen ifrån Asien, med en ganska stor mängd afarter. *Pyrus communis*.

PÄRS, se *Pers*.

PÄRSKAMMARE, m. 2. pl. — *kamrar*. Första kammaren i Frankrike, före 1848.

PÄRSKAP, n. 3. o. 5. En pärs värdighet.

PÖBEL, pö'b'l, m. sing. (tyskt ord, af lat. *Populus*, folk) Lägsta klassen af statsborgarne, hvilken utmärker sig genom brist på bildning, förakt för det skickliga och anständiga, samt trots emot lagen. — *Syn*. Mobb, Pack, Slödder.

PÖBELAKTIG, a. 2. Liknande pöbeln, grof, rå, plump, gemen i ord och uppförande.

PÖBELAKTIGHET, f. 3. 1) Egenskapen att vara pöbelaktig. — 2) Pöbelaktig handling.

PÖBELAKTIGT, adv. På ett pöbelaktigt sätt, såsom pöbeln. *Bära sig p. åt*.

PÖBELHOP, m. 2. En hop af det sämre folket.

PÖBELORD, n. 3. Groft ord, eller sådant som är gängse bland pöbeln.

PÖBELSRÅK, n. 3. Det slags grofva, obildade språk, som talas af pöbeln.

PÖBELSTIL, m. sing. Lågt, groft, gement skriftsätt.

PÖBELTRO, m. sing. Tro, alstrad af okunghet och gängse bland pöbeln.

PÖBELVÄLDE, n. 4. Tillstånd i en stat, då pöbeln kommit till väldet.

PÖL, m. 2. I. Liten samling på marken af stillastående, orent vatten.

PÖL, m. 2. II. Liten valsformig soffdyna.

PÖLHVASS, m. sing. Örten *Sparganium erectum*.

PÖLSA, f. sing. (prov.) Se *Korf*. Deraf *Hackepölsa*.

PÖRTE, n. 4. 1) (egentl.) Stuga utan skorsten, endast med en öppning på taket, och der röken går in i rummet, då man eldar. — 2) Liten stuga, der kött och fläsk rökes.

PÖSA, v. n. 2. Svälla upp, svälla, gifva sig upp, jäsa. *P. upp* har samma betydelse. *Lera, som pöser*. (Fig.) *P. af högmöd*, vara mycket högmödig. — *Pösande*, n. 4. o. *Pösning*, f. 2.

PÖSIG, a. 2. 1) Som pöser eller pöst upp. *P. lera*. — 2) Utstående och upplåst.

PÖSIGHET, f. 3. Egenskapen att vara pösigt.

PÖSLERA, f. sing. Se *Jäslera*.

PÖSMUNK, m. 2. Se *Jäsmunk*.

Q.

Q, ku, n. 4. 1) Sjuttonde bokstafven i alfabetet. Ljuder alltid som hårdt *k*, och brukas endast framför *v*, i en och samma stafvelse, t. ex.: *Qvart, qved, qvist, qvåda, squallra*. — 2) Ljudet, då bokstafven *q* uttalas.

QVABBA, f. 1. Se *Paddfisk*.

QVACKLA, v. n. 1. (fam.) eller

QVACKSALVA, v. n. 1. (fam.) 1) Befatta sig med sjukdomars botande, utan att äga dertill nödiga kunskaper eller vara dertill lagligen berättigad. — 2) Nyttja qvacksalvares medel eller söka att kureras sig sjelf, så godt man kan. Man säger äfv. *Q. med sig*. — *Qvacksalvande*, n. 4. [-salfva.]

QVACKSALVARE, m. 3. o. -**VERSKA**, f. 1. 1) (ursprungl.) En, som strök omkring och försålde salvor och andra medikamenter. — 2) En, som qvacksalvar (bem. 1). [-salfvare.]

QVACKSALVERI, n. 3. Qvacksalvande. [-salfvereri.]

QVADER, qvåd'r, m. 2. pl. *qvadrar*. (af lat. *Quadrus*, fyrkantig) Kubformigt block af Qvadersandsten.

QVADERSANDSTEN, m. 2. En art sandsten, grå eller hvit, bestående nästan helt och hållet af små fina kvartskorn, som sammanhållas genom ett lerigt, sällan kalkigt cement; sönderdelas lätt i qvadrar.

QVADERSTEN, qvåd'rstén, m. 2. Fyrkantigt, hugget stycke af sandsten.

QVADRANGULÄR, - - - ä'r, a. 2. (af lat. *Quatuor*, fyra, och *Angulus*, hörn) Fyrhörnig, fyrkantig.

QVADRANT, - änn, m. 3. (lat. *Quadrans*, fjerdedel) Astronomiskt instrument, som bildar en vinkel af nittio grader, och som isynn. an-

vändes till att mäta stjernornas höjd på himmelsgloben.

QVADRAT, - át, m. 3. (lat. *Quadratum*) 1) Rätvinklig och liksidig fyrkantig figur. — 2) (aritm.) Produkten af ett tal, multiplicerad med sig sjelft. — 3) (boktr.) Liten fyrkantig stil, lägre än bokstafsstilarne, och som vid tryckningen icke lem-nar märke på papperet.

QVADRATALN, - åtåln, m. 2. En kvadrat, af hvilken hvardera sidan innehåller en alm. — I samma mening säges äfv. *Qvadratfot, -famn, -mil, -tum*, o. s. v.

QVADRATISK, a. 2. I kvadrat beräknad.

QVADRATMÄTT, n. 3. Mätt, beräknadt i kvadrat.

QVADRATROT, f. 3. pl. — *rötter*. (aritm.) Så kallas, i förhållande till ett quadrattal, det tal, som multiplicerad med sig sjelft utgör quadrat-talet. *Q-en af 16 är 4*.

QVADRATTAL, n. 3. Se *Qvadrat*, 2.

QVADRATUR, - - úr, f. 3. (lat. *Quadratura*; mat.) En gifven ytas förvandling till en dermed lika stor kvadrat.

QVADRERA, v. a. 1. (lat. *Quadrare*) 1) (mat.) Förvandla en gifven yta till en dermed lika stor kvadrat. — 2) (aritm.) Multiplicera (ett tal eller en storhet) med sig sjelf. — *V. n. Passa*, fullkomligt öfverensstämma. — *Qvadrering*, f. 2.

QVADRILL, se *Kadrilj*.

QVADRUPED, - - - éd, m. 3. (lat. *Quadrupes*) Fyrfotadt djur.

QVADRUPEL, qvadrúpp'l, m. 2. pl. — *plar*. (lat. *Quadruplus*) Fyrfaldigt tal eller storhet.

QVADRUPEL-ALLIANS, - úpp'l - - ängs, m. 3. (polit.) Förbund emellan fyra makter.